

Indledning af retsmægling sker ved, at retten udpeger en retsmægler, jf. nærmere den foreslåede § 273 og bemærkningerne hertil.

Det er forudsat, at retten samtidig med sin beslutning om at indlede retsmægling træffer beslutning om at udsætte retssagsbehandlingen efter retsplejelovens § 345 på foretagelse af retsmægling.

Den foreslåede regel fastslår, at retsmæglerens rolle er at bistå parterne med selv at nå frem til en aftalt løsning af tvisten. Retsmægleren skal optræde neutralt og virke for en mindelig løsning af sagen. Retsmægleren skal søge klarlagt, hvilke interesser og behov parterne har, og hvilke problemer de ønsker at finde en løsning på med henblik på at hjælpe dem med selv at finde en løsning på deres konflikt.

Retsmæglerens rolle er at lede processen. Retsmægleren skal medvirke til, at parterne finder løsninger, som er tilfredsstillende for dem, mens det ikke er retsmæglerens opgave at påse, at en aftale er i overensstemmelse med det udfald, en dom i sagen eventuelt måtte få. Retsmæglerens hovedopgave er således at hjælpe parterne med selv at finde en løsning.

Det nærmere forløb af retsmæglingen og retsmæglerens opgaver i den forbindelse er beskrevet i den foreslåede § 275 og bemærkningerne hertil.

Hvis retten afviser at imødekomme en anmodning om retsmægling, vil afgørelsen kunne kæres af parterne til højere ret efter de almindelige regler om kære af rettens beslutninger. En byrets beslutning om at nægte indledning af retsmægling vil således kunne kæres til landsretten, jf. retsplejelovens § 389. Hvad angår beslutninger truffet af en landsret eller Sø- og Handelsretten, kan disse alene kæres til Højesteret med Procesbevillingsnævnets tilladelse, jf. § 392, stk. 2. Sådan tilladelse kan gives, hvis kæren vedrører spørgsmål af principiel karakter.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4 og 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 273

Bestemmelsen indeholder regler om, hvem retten kan udpege som retsmægler.

Efter *nr. 1* kan retten udpege en af de dommere eller fuldmægtige ved det pågældende embede, som af vedkommende retspræsident (på Bornholm dommeren) er udpeget til at kunne fungere som retsmægler. *Fuldmægtige* omfatter ikke alene dommerfuldmægtige, men også retsassessorer, jf. retsplejelovens § 19. Som retsmægler kan efter *nr. 2* endvidere udpeges en advokat, som er antaget af Domstolsstyrelsen til at fungere som retsmægler i den pågældende landsrets-

kreds. Forslaget indebærer, at den enkelte advokat ikke er knyttet til det enkelte embede, som det er tilfældet under forsøgsordningen med retsmægling, men derimod vil kunne udpeges som retsmægler i sager ved alle de embeder, der hører under den pågældende landsretskreds. Ved udpegnings af en advokatmægler til en konkret sag forudsættes det dog, at der så vidt muligt udpeges en advokat med kontor i den pågældende (by)retskreds, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, jf. nærmere nedenfor.

Det er forudsat, at alle, der udpeges af henholdsvis retspræsidenten (på Bornholm dommeren) og Domstolsstyrelsen til at foretage retsmægling, har gennemgået et relevant uddannelsesforløb, som f.eks. de uddannelsesforløb, der udbydes af henholdsvis Domstolsstyrelsen og Advokatsamfundet, og i øvrigt skønnes egnet til at fungere som retsmægler. Det påhviler henholdsvis den enkelte retspræsident (på Bornholm dommeren) og Domstolsstyrelsen ved udpegnings af retsmægler at påse, at den pågældende har de fornødne kvalifikationer, herunder en uddannelsesmæssig baggrund.

Det foreslås i *stk. 2*, at Domstolsstyrelsen fastsætter de nærmere regler for antagelse af advokater som retsmægler, f.eks. om høringsprocedure i forbindelse med antagelsen af retsmægler og aflønning af de udpegede retsmægler samt godtgørelse for rejseudgifter (salær for rejsetid og transportudgifter) mv.

Det er vigtigt, at de retsmægler, der udpeges, også løbende har lejlighed til at udøve hvervet i praksis, og at antallet af retsmægler derfor ikke fastsættes høje, end hvad antallet af sager tilsiger. Det er ikke et krav, at antallet af retsmægler er ligeligt fordelt mellem domstolsjurister og advokater. Med henblik på at sikre bredden i »mæglerkorpsset« bør det dog tilstræbes, at en passende andel af retsmæglerne er advokater. For domstolsjuristernes vedkommende vil 2-3 retsmægler ved et embede med 6-8 dommere formentlig være passende, men antallet vil i øvrigt – hvilket formentlig navnlig vil være relevant ved retten på Bornholm – skulle tilpasses antallet af retsmæglingssager ved det enkelte embede.

Det er retten, der beslutter, hvem der skal være retsmægler i den konkrete sag. Parterne er ikke afskåret fra at komme med bemærkninger til valget af retsmægler, herunder om der ønskes en dommer eller en advokat som retsmægler, men retten er ikke bundet af sådanne eventuelle ønsker.

Det forudsættes, at der normalt kun udpeges én retsmægler pr. sag. Den foreslåede regel er dog ikke til hinder for, at retten i det enkelte tilfælde udpeger mere